

Asia: Lausunto luonnoksesta sosiaali- ja terveysministeriön asetukseksi sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön täydennyskoulutuksesta

Viite: VN/3920/2023

Lausunto annetaan lausuntopalvelussa:

<https://www.lausuntopalvelu.fi/FI/Proposal/Participation?proposalId=2196228a-ddcf-458a-812d-416ee9c7f7df&proposalLanguage=da4408c3-39e4-4f5a-84db-84481bafc744>

1. Lausunnonantajan näkemykset täydennyskoulutuksen laadun edellytyksistä (1 §)

Unifi haluaa korostaa tutkimuspohjaisen täydennyskoulutuksen merkitystä, jotta uusin ja vaikuttavin tieto saadaan myös työelämän käyttöön. On tärkeää tehdä yhteistyötä niiden laitosten kanssa, joilla on paras asiantuntemus.

Asetusluonnoksessa korostuu täydennyskoulutuksen suunnitelmallisuus, mikä on merkittävä parannus. Hyvinvointialueen tulisi perustelumuistion mukaan ennakoida ja arvioida, minkälaista osaamista sen sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö tarvitsee työssään ja millaisella koulutuksella sitä voitaisiin parhaiten hankkia. Lisäksi on erinomaista, että täydennyskoulutuksessa tulee huomioida koulutus- ja osaamistarpeet monitasoisesti (yksilölliset, ammattiryhmätasoiset). Asetusluonnos on tärkeä myös sen vuoksi, että osaamisen vahvistamisella voidaan vaikuttaa henkilöstön työssä jaksamiseen ja työssä pysymiseen (vrt. työvoiman saatavuusongelmat).

2. Lausunnonantajan näkemykset täydennyskoulutuksen määrästä (2 §)

Asetusluonnoksen 2 §:ssä on tarkoitus säätää, että sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstön tulisi voida osallistua riittävästi ammattitaitoa ja osaamista ylläpitävään ja kehittävään oman alan täydennyskoulutukseen. Vuosittaisen täydennyskoulutuksen määrä riippuisi henkilöstön peruskoulutuksen pituudesta, työtehtävien sisällöstä ja työn vaativuudesta sekä henkilöstön ammatillisista kehittymistarpeista. Pykälän muotoilu riittävästä osallistumisesta ja täydennyskoulutuksen määrän määrittyminen suhteessa eri tekijöihin on epäselvä ja voi tuottaa valtakunnallisesti epäyhtenäisiä tulkintoja, mikä ei ole tarkoituksenmukaista. Olisi hyvä, mikäli perustelumuistiossa voitaisiin määritellä tarkemmin, mikä on riittävä määrä vuositasolla. Asetustasolla ei kuitenkaan tulisi määritellä liian tarkasti esim. ammattiryhmittäisiä koulutuspäiväkohtaisia suosituksia. Osaamisen täydentämisen tarve vaihtelee ammattiryhmissäkin henkilöittäin ja osaamisen täydentäminen voidaan hoitaa usein myös muilla keinoilla kuin erillisenä täydennyskoulutuksena. Kiintiöity päiväkohtainen täydennyskoulutussuositus ei välttämättä ohjaisi koulutusresursseja osaamistarpeiden kannalta optimaalisesti.

3. Lausunnonantajan näkemykset täydennyskoulutuksen arvioinnista ja seurannasta (3 §)

4. Lausunnonantajan näkemykset asetuksen voimaantulosta (4 §)

5. Onko asetuksen olennaisia vaikutuksia arvioitu riittävästi? Mitä muita olennaisia vaikutuksia asetuksella voidaan arvioida olevan?

6. Muita yleisiä huomioita ehdotuksesta?

Yliopistot pitävät asetusluonnosta tervetulleena. Kyseessä on tärkeä asia ja yliopistot mielellään ovat asiantuntemuksellaan kehittämässä ja järjestämässä täydennyskoulutuksia. Unifi haluaa kuitenkin huomauttaa, että on tärkeää mahdollistaa täydennyskoulutus myös ruotsiksi, ja kenties myös englanniksi.

Suomen yliopistojen rehtorineuvosto Unifi ry, Finlands universitetsrektorers råd Unifi rf

Jukka Kola
puheenjohtaja

Heikki Holopainen
toiminnanjohtaja